

SZELLEMETEK, LELKETEK ÉS TESTETEK

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2019. november 17.

Ma egy nagyon egyszerű alapüzenetet hoztam. Az Úr arra indított, és arra vezetett, hogy időnként vissza-vissza kell térnünk az alapokhoz, és ahogy tanulmányoztam az Igét a mai témánkkal kapcsolatban, rájöttem, hogy ez egy valóban nagyon alaplodolog, de Isten Igéjéből mindig kaphatunk új kijelentést. Amikor olvassuk az Igét, akkor eleinte csak a felszínt kapirgáljuk, és ahhoz, hogy megértéseket kapjunk, hogy igaz kincset hozzunk elő Isten Igéjéből, ahhoz mélyre kell, hogy ássunk. Hozzá is fogunk. Kérlek benneteket, hogy az első Igénket vetítsétek ki. Nagyon jól ismert igehely az 1Thessalonika 5,23.

1Thessalonika 5,23.

23. Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.

Halleluja! A mai tanításnak azt a címet adtam: Szellemetek, lelketek és testetek. A régebbieknek ez már egy nagyon egyszerű és alapvető üzenetnek tűnik, hiszen erről már nagyon sok tanítást kaptunk, hallgattunk. De mégis tudnunk kell azt, hogy egy igen-igen nagy fajsúlyú kérdésről van szó. Egy olyan súlyú kérdésről, ami bizony hosszú idők folyamán megosztotta az egész kereszténységet, megosztotta az Egyházat. A Biblia itt világosan beszél arról, hogy az ember hármass felépítésű. A világ ezt nem tudja. Azok az emberek sem tudják, akik nem ásták magukat mélyre Isten Igéjében. Az ember nem csak egy lélek és egy test, hanem van egy központi lényünk, azaz szellemünk. Valójában nem láttad magadat. Ez a mi láthatatlan részünk. Senki nem látta magát, mert nem láttad a szellemedet. Még a lelkedet sem láttad. Lehet, hogy láttad a lelkednek bizonyos megnyilvánulásait, illetve tapasztalod, érzed, de valójában az sem a látható világhoz tartozik. Benne élünk egy fizikai testben. Isten így teremtett meg bennünket, hogy mi az igazság, azt az Isten Igéjéből tudjuk meg. Hálát adunk Istennek, hogy van egy biztos pontunk, és ez a biztos alap, amiben megbízhatunk. A világon senkiben, semmiben nem bízhatunk meg, egyedül az Isten Igéje megbízható. Ez a mi tükrünk, a mi világosságunk, Isten Igéje, és onnan tudjuk meg ezeket az igazságokat. Nézzük az 1Mózes könyvében, hogy Isten hogy teremtette meg az embert.

1Mózes 1,26–27.

26. És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön és a földön csúszómászó mindenféle állatokon.

27. Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket.

Tehát így történt a teremtés. Isten megteremtette az embert. Látjátok, hogy itt benne van az Elohim, aki azt mondta, hogy teremtsünk. Teremtsünk! Nem azt mondta, hogy teremtsék, hanem teremtsünk. Már itt van a Biblia legelső lapján Istennek a hármassága. Ott olvassuk az első részben, hogy Isten Szelleme lebegett a vizek fölött. Tehát a föld pusztá volt, kietlen, és Isten Szelleme lebegett a vizek fölött. Isten szólt. Isten szava micsoda? Az Ige. Már az első részben megtaláljuk Istennek a hármasságát is, és hogy miért beszélek erről? Mert azt mondja, hogy a mi képünkre és hasonlatosságunkra. Vannak olyan bibliafordítások, amik szintén megállnak, hogy az ember Istennek a pontos mása. Látjuk, ott van a Szent Szellem, ott van az Atya. Szól az Atya: ott van az Ige, és ott van a Szent Szellem. Mindjárt a Biblia első lapján. Tehát amikor a Szentháromságról beszélünk, a keresztény köztudatban ez a fogalom vált nyilvánossá, akkor nem három Istenről beszélünk, hanem egyetlen egy Istenről. Szokták mondani, hogy monoteista vallás a kereszténység. Hadd javítsam ki. A kereszténység nem vallás, hanem a kereszténység az egy élő kapcsolat Istennel. Ebbe most ne menjünk bele.

Maradjunk itt az első résznél. Isten megteremtette az embert. Ahhoz, hogy ezt megértsük, menjünk a János evangélium 4. részéhez, amikor Jézus Jákób kútjánál beszélget egy számariai asszonnyal. Ott valami nagyon fontosat mond ennek az asszonynak. Több fontos dolgot mond, de egy fontosat említünk, ami most a mi szempontunkból érdekes:

János 4,24.

24. Az Isten Szellem: és akik Őt imádják, szükség, hogy szellemben és igazságban imádják.

Tehát a Biblia tesz egy állítást, hogy Isten Szellem, Istent senki nem látta. Az előbb olvastuk föl, hogy Isten az embert a saját képére és hasonlatosságára teremtette. Tehát az ember is szellem. Szellemi lény. Mi nem egy hústest vagyunk, amit látunk. Menjünk tovább, és már hosszú évek óta prédikáltam, mikor a 2. részben föltűnt nekem valami. Mikor az ember teremtésére gondolunk, akkor úgy gondoljuk, hogy Isten úgy, ahogy vagyunk, megteremtett bennünket, testestől, lelkestől, mindenestől egyszerre. Nem! A Biblia nem ezt állítja. Nézzük a 2,7. Igéjét.

1Mózes 2,7.

7. És formálta az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehelt az ő orrába életnek leheletét. Így lett az ember élő lényé.

Itt előtte miről olvastunk? Hogy már megteremtette az embert. Az Ő képére és hasonlatosságára. Valójában mit teremtett meg? Az embernek a szellemét. Utána pedig formálta az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehelt az ő orrába életnek leheletét. Így lett az ember élő lényé. Mi történt akkor, amikor Isten megformálta az embert a földnek a porából? Volt benne élet? Nem! Mikor került bele az élet? Amikor Isten belehelyezte az orrán keresztül. Fizikai halálnál ugyanez a folyamat játszódik le, visszafelé. Tehát valójában itt látjuk az ember teremtését. Az rendben van, hogy értjük, hogy az ember szellem, de mi a lélek? Mi az a lélek egyáltalán? Azt a görög az eredetiben úgy mondja, hogy psziché. Ez az értelmünk, az érzelmünk, az akaratunk. A gondolati részünk, az érzelmi részünk, és a fizikai testünkben élünk. Azt gondoljátok, hogy ez mindenki számára ilyen evidens, és mindenki számára ilyen világos. Ez egy nagyon komoly fajsúlyú teológiai kérdés volt, folyamatosan az évezredek alatt. Ahogy készültem erre a mai tanításra, nyilván tanulmányokat olvastam, és egy nagyon érdekes dolgot találtam. Tudjátok-e, hogy a nagy Egyház szakadása az pontosan emiatt a teológiai tétel miatt történt, 869-ben? Konstantinápolyban összeült a nyolcadik vatikáni zsinat, és e körül a kérdés körül folyt az egész zsinat, és volt ott egy Photius nevezetű pátriárka, aki akkor a keleti egyháznak volt a pátriárkája, és azt a tant vallotta, hogy az ember hármass felépítésű. Ezért összeült a zsinat, és kiátkozták őket. Így történt meg a nagy egyházszakadás, ez miatt a teológiai tantétel miatt.

Mi a teológia? A theosz Istent jelent, a logosz pedig jelent tudományt, ismeretet. Ez nagyon fontos, egy nagyon kardinális kérdés, és nem mindenki számára egyértelmű. Tehát az akkori pápaság azt az álláspontot képviselte, hogy ez egy ostobaság, mert ők ezt úgy értelmezték, hogy az embernek két lelke van, és ez egy mély eretnecség. Akik pedig ilyen eretnecségeket tanítanak, és aki ebben az eretnecségben hisz, legyen mindenki átkozott. Látjátok, amikor a Biblia az emberi rendelésekről beszél, meg arról, hogy erőtlenné tették az Isten Igéjét a ti hagyományaitokkal, tradícióitokkal, arra gondol, hogy milyen károkat okozott! Bizony ezt a határozatot az én ismereteim szerint mind a mai napig nem vonták vissza. Ezért vannak most is a Bibliában olyan kifejezések, hogy nem pontosan idézik az Igét. Több mint 800-900 irat van, korabeli iratok, ahol pontosan Isten Igéje rögzítve van. Itt a bibliai hamisításnak az ostoba elképzelései teljesen alaptalanok, hiszen pontosan rögzítve van az eredeti szöveg. Világosan beszél, görögül a peuma a szellem, a lélek az a pszükhé, és a test a szóma. Tehát ők úgy gondolták, hogy két lélekről beszélnek, és hogy milyen ostobaság ez. Szó nincs erről. Én annak idején, mikor elkezdtem szolgálni, több szolgálóval beszélgettem, és megkérdeztem embereket, hogy mi a különbség a lélek és a szellem között? Hát, aki

őszinte volt, azt mondta, hogy nem tudja. Van, aki azt mondta, hogy ugyanaz. De a Biblia élesen elválasztja! Azért gondoltam, hogy erről tanítani kell, mert ha ezt az alaptételt nem értjük meg a Bibliából, akkor nem értjük meg az üdvösséget, nem értjük meg a megváltást. Nem értjük, hogy miért kellett a Jézusnak a keresztre menni, és nem tudjuk azt, hogy Isten hogy alkotott meg minket, és nem tudjuk, hogy hogyan és milyen módon van viszonyunk Istenhez. Hogyan, milyen módon kapcsolódunk Istenhez? Fontos, hogy ezeket a dolgokat megnézzük. A kérdés az, hogy Jézus beszélt-e erről a témáról?

Akkor most ellapozunk a Lukács evangélium 16. fejezetére. Meg fogunk nézni egy történetet, amit maga Jézus mond el, valós személyekről. Ezt a történetet is nagyon jól ismeritek az Igéből. A gazdag emberről szól, és a szegény Lázárról. Tudjuk azt, hogy volt egy ember, aki gazdag volt, dúsan vigadozott, és volt egy Lázár nevezetű koldus, aki le volt téve az ő kapujához. Az ő kis élelmét ott könyörögte össze, és megelégedett a kevéssel is. A következőt olvassuk a 22. igeverstől:

Lukács 16,22–31.

22. Lőn pedig, hogy meghalt a koldus, és vitették az angyaloktól az Ábrahám kebelébe; meghalt pedig a gazdag is, és eltemették.

Tehát valójában mind a kettő meghalt. Meghalt a gazdag is, meghalt a szegény is, aki az angyaloktól vitették az Ábrahám kebelére. Kik az angyalok? Ők fizikai lények? Nem, szellemi lények. A fizikai testét vitték az Ábrahám kebelére? Nem, hanem a szellemét vitték. Mi történt? A gazdagról csak annyit ír a Biblia, hogy eltemették. Mit temettek el? A testét. A zsidó hagyományok szerint ugyanúgy eltemették a testét a szegény embernek is, igaz? Nem hagyták temetetlenül. Nem elragadtatásról van szó, hogy testestől elragadtatott a szegény, hanem meghalt, és eltemették. No, most nézzük meg, hol van az Ábrahám kebele. Annyit tudnunk kell, hogy a seolnak két része volt. Volt a győtrelem helye, amit pokolnak hívunk – őszövétségről beszélünk, fontos megérteni –, és volt egy olyan rész, amit úgy hívtak, hogy az Ábrahám kebele. Az őszövétségben az Isten szerint élők itt várták a megváltásukat, és amikor megtörtént a megváltás, úgy olvassuk, hogy Jézus foglyokat vitt fogva, akkor egyszerűen felvitettek. Tehát ma, a feltámadás után, amit seolnak nevezünk, az a pokol, és a megdicsőült szentek, az üdvözült szentek pedig a mennyben vannak, Isten országában. Ha már egyszer itt tartunk, ezt is tisztázzuk. Nézzük, hogy mi történt, és itt kapunk nagyon jó kijelentést az ember hármasságáról.

23. És a pokolban felemelé az ő szemeit, kínokban lévén, és látá Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelében.

Mi történt? Eltemették a testét. Mit látunk itt? Hogy felemelte a szemeit. Hol van a szem? A testen van, nem? Látjátok, ahhoz, hogy lássunk, halljunk, érezzünk, ahhoz nem szükséges, hogy a testünkben legyünk. Többeteknek volt már olyan megtapasztalása, hogy kilépett a testéből, tehát meghalt. Többen mondták el, vannak pásztorok is közöttünk, akik kimentek a testükből, és látták saját magukat. Tehát a testhez mi tartozik? Nem a látás, hanem a szem. Nem a hallás, mert a hallás a lélekhez tartozik, testnek a része micsoda? A fül. Tehát hogy éreztétek a különbséget. Ez az ember el volt temetve, és mégis látott. Jézus mondja ezt a történetet, tehát nem akárki, nem valamelyik próféta, még azt sem lehet mondani, hogy valaki mellényúlt, mert Jézus mondta el. Azt mondja, hogy kínokban. Érzett tehát, vele voltak az érzései is. A lélek ugyanúgy vele volt. Látta Ábrahámot, annak kebelében Lázárt.

24. És ő kiáltván, monda: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam, és bocsásd el Lázárt, hogy mártsa az ő ujjának hegyét vízbe, és hűsítse meg az én nyelvemet; mert gyötretetem e lángban.

Kiáltott. Néztétek meg, beszélt, pedig el volt temetve a teste. Atyám, Ábrahám! Ebből tudjuk, hogy zsidó volt, Ábrahám az ő szellemi atyja volt, leágazása szerint az előde, őse volt. Tehát látjuk itt az ember hármasságát. Ki volt a seolban, a pokolban? Ő volt a pokolban. A szelleme volt ott, és kommunikált, beszélt, és ugyanúgy beszélt Ábrahám is.

25. Monda pedig Ábrahám: Fiam, emlékezzél meg róla, hogy te javaidat elvetted a te életedben, hasonlóképpen Lázár is az ő bajait: most pedig ez vigasztaltatik, te pedig gyötrettetel.

26. És mindenekfelett, miköztünk és tiközöttetek nagy szakadék van, úgyhogy akik akarnának innét tihozzátok általmenni, nem mehetnek, sem azok onnét hozzánk át nem jöhetnek.

Nincs átjárás. Nincs olyan, hogy tisztítótűz, meg egyéb vallásos mesék, hogy majd igen, egy kicsit elmegyünk a purgatóriumba pörkölődni, aztán ha kipörköltek minket, akkor majd átmegyünk Isten országába. Ezek mind vallásos ostobaságok, vallásos mesék! Nézzétek meg, teljesen világosan beszél Jézus, hogy itt nincs ilyenről szó. Nyilván mondja azt, hogy küldje el a bátyjaihoz:

27. Monda pedig amaz: Kérlek azért téged Atyám, hogy bocsásd el őt az én atyámnak házához;

28. Mert van őt testvérem; hogy bizonytságot tegyen nekik, hogy ők is ide, e gyötrelmek helyére ne jussanak.

29. Monda néki Ábrahám: Van Mózesük és prófétáik; hallgassák azokat.

30. Amaz pedig monda: Nem úgy, atyám Ábrahám; hanem ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, megtérnek!

Itt kiderült, hogy az ember miért került a pokolba. Nem azért, mert gazdag volt. Semmi köze az anyagi helyzetnek ahhoz, hogy valaki a pokolban van, vagy a mennyben. Azt mondja, hogy nem úgy, atyám, Ábrahám! Itt van a kérdés, hogy miért van ott. A prófétákra ugyanazt mondta, mert Ábrahámot Isten prófétának mondta. Emlékezzetek, amikor Abimélek háza népéért imádkozott. Isten mondta Abiméleknek, hogy a próféta majd fog értetek imádkozni. [1Mózes 20,7] Tehát Ábrahám is próféta volt. Nem hallgatott Ábrahámra, nem hallgatott az Igére. Nem hallgatott Istenre, ezért került oda. Azt mondta, hogy ha halottak közül megy valaki hozzájuk, megtérnek.

31. Ő pedig monda néki: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.

Látjátok, nem a látható dolgok, nem az érzéki dolgok győznek meg bennünket! Ismertek-e valakit, aki föltámadt? Igen, Jézus, a názáreti Jézus föltámadt a halálból. Ő visszajött a halálból. Látták, hallották, és találkoztak vele, és mégis voltak emberek, akik visszautasították. Visszautasították Jézust.

Gyakorlatilag ebben a történetben látjuk az ember hármasságát. Tehát teljesen igaz, és valós, hogy az ember szellemi lény. Hogyan kapcsolódik egymáshoz a szellemünk, a lelkünk, és a testünk? A szellemünkről igazán nem sok mindent tudunk. Nem érzed, nem látható. Érzéseinket már inkább jobban ismerjük, hiszen az érzéseinkkel kapunk információkat. Két helyről kaphatunk információt. Kaphatunk belülről, a szellemünkből, és kaphatunk az érzéseinken keresztül a külvilágból, és a testünktől is kaphatunk. Valójában egy bizonyos szempontból a szellemünk az igazi valónk, de az érzéseink, a gondolataink, az végül is a központi részünk abból a szempontból, hogy ott dől el minden. Minden! Ugyanis az impulzusokat minden részről a lelkünk kapja. A gondolataink, az elménk fogja meghatározni azt, hogy mi az, amit tenni fogunk. Ezért beszél annyit a Biblia az elme megváltoztatásáról. A szellemünkkel valójában az égvilágon semmi dolgunk nincs, mert azzal nem tudunk mit tenni. Mi történt a bűnbeeséskor? A bűnbeeséskor az történt, hogy mikor Ádám engedetlen lett Istennek, akkor az Istennel közösségbe teremtetten ember szelleme elkülönült Istentől. Ezért tudott a test meghalni, mert egyszerűen már nem áradt többé az az isteni fajta élet, az az isteni fajta ellátás a szellemén keresztül, ami addig volt.

Isten kiűzte őket az Édenből. Sokféle okot hallottam már, hogy miért űzte ki az Édenből, de engem az érdekel, amit az Írás ír. Mert mi volt a sátán célja? Az, hogy az ember a bűnös állapotában, ebben az állapotában hozzájusson az élet fájához, és tudjon enni az élet fájáról.

Ha ezt Isten hagyta volna, akkor gondoljatok bele, hogy az ember ebben a romlandó testben, ebben a bűnös testben örökké élt volna, és nem tudott volna meghalni. Az örök fájdalom, az örök gyötrelem, és mindazok az átkok, amik Ádám bűne miatt jöttek az emberre. De Isten bölcs Isten, elzárta az életnek a fáját. Tehát valójában mit mondott Isten Ádámnak? Ha eszel annak a fának a gyümölcséből, bizony meghalsz. Mit látunk? Azt, hogy Ádám 930 évig élt a fizikai testében. Akkor mi van? Nem igaz a Biblia? Nem igaz, amit Isten mond? De igen, igaz. Mert Ádámnak nem a teste halt meg, hanem a szelleme halt meg. Ki vált az ember urává? A sátán. Onnantól kezdve a bűn és a halál szellemi törvénye uralkodott az ember testén. Az ember ezért tud meghalni, mert a szelleme elkárhozott. Bűnössé lett, és mindannyian Ádám vérvonala vagyunk, és mindannyian a bűn és halál szellemi törvényébe születünk bele, ide, erre a világra.

Nézzük, hogy mit mond Isten Igéje a továbbiakban. Merre menjünk tovább? A kérdés az, hogyan tudunk Istennel kapcsolatba kerülni? Isten már kijelentette az ember bukásánál, hogy meg fogja váltani az embert. Hogy nem marad az ember ebben az elveszett állapotban. Megátkozta a kígyót, és a kígyónak mondta, hogy az asszonynak a magva, a kígyó fejére fog taposni. Ezt már ott a bűnbeesésnél kijelentette. Viszont az embernek kijelentette, hogy meg fog halni a teste is. Ahhoz, hogy a teste meg tudjon halni, először a szellemének kellett meghalni. Tehát előbb a szellemi halál következett be, és utána következett be a testnek a halála. Valójában a betegség, a szegénység, a hiány, a nélkülözés mind Ádám bukása miatt jött erre a világra. A bűn és a halál szellemi törvénye hozta be mindezt. De Isten gondoskodott arról, hogy az ember ne maradjon ebben az állapotában, és már ott kijelölte a megváltót, és az Efézusi levélben olvassuk, hogy már a világ teremtése előtt elhatározta, hogy bennünket a maga fiaivá fogad. Nézzük meg, hogy mit ír az Efézusi levél az ember elveszett állapotáról. Nagyon jó kis Ige. Nézzük meg, mit mond erről.

Efézus 2,1–2.

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,

2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;

Itt mindjárt az első szónál megállok. Titeket is megelevenített. Kiknek írta ezt? Az efézusiaknak írta, Pál apostol plántálta ezt a gyülekezetet. Efézus a mai Törökország területén van, és ott pogányok voltak. Pál ment és prédikálta az Evangéliumot, hívőkké lettek, és Krisztusban lévőkké lettek. Azt mondja, hogy titeket is megelevenített. Kikhez beszél itt? Emberekhez, élő emberekhez. Miért kell őket megeleveníteni? Mijüket elevenítette meg Isten? A szellemüket elevenítette meg. Élő lett a szellemük. Akik holtak voltak a ti vétkeitek és bűneitek miatt. Élő emberekhez beszélt. Tehát értsük meg azt, hogy itt a szellemünkről van szó. Mit jelent az, hogy a szellem halott? Mit jelent a halál szó? Elkülönülést jelent. Azt jelenti, hogy nincs élő kapcsolata Istennel. Nincsen benne az isteni élet. Nincs élő kapcsolata, halott. Mikor egy halott szellemről beszélünk, akkor olyan emberekről beszélünk, akiben nincs a Krisztus. Ezért mondja az Ige, hogy akié a Krisztus, azé az élet. Akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. János 1. levelében olvassuk ezt. Mert az élet a szellemünkben van.

Amelyben jártatok egykor, e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, amely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik. Miért gonosz az ember? Pontosan azért, mert a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint jár, ama szellem szerint, amely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik. A gonosz hatalma alá, a gonosz fennhatósága, a gonosz befolyása alá adta magát Ádám. A szelleme ezért olyanná vált, amilyen a gazdája. Az ember azért rossz, mert rossz a természete. Az ember azért követ el bűnt, mert bűnös a természete. Egy bűnös csak bűnt tud elkövetni. Ezt kell megérteni, hogy ez a világi embernek a helyzete. A legszomorúbb az, hogy még csak nem is tud róla, hogy ő a gonosz fennhatósága alatt él, a gonosz uralma alatt van. Ezért mondta az Ige, hogy

megelevenített, élővé tett. Jézus felszabadított bennünket a gonosz hatalma alól. Jézus ezért jött el. Nézzük az Efézus 2,12-t. Itt Pál apostol emlékezteti őket a régi időkre:

Efézus 2,12.

12. Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígéret szövetségétől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon;

Fontos, hogy megértsük a szellem-lélek kapcsolatát, hogy Istennel nem az elménkkal, az érzéseinkkel, az agyunkkal, a gondolatainkkal, a testünkkel vagyunk kapcsolatban, hanem a szellemünkkel. Hogy Isten szelleme él mibennünk. Írja az Ige:

1Korinthus 6,17.

17. Aki pedig az Úrral egyesül, egy szellem Ővele.

Ezt a Biblia úgy hívja, hogy újjászületés. Újjászületés! Meghaltunk a keresztségben Krisztussal, és vele együtt feltámadtunk, és ültettünk a mennyekben, írja az Efézusi levél. Valójában mit jelent az, hogy valaki elveszett? Azt, hogy a szelleme halott. Nincs a szelleme élő kapcsolatban Istennel. Még egyszer: nem az érzéseinkkel, a gondolatainkkal, és a testünkkel vagyunk kapcsolatban Istennel, hanem a szellemünkkel. Akik befogadták az Urat, ők egy szellem Ővele, ezt hívják újjászületésnek. Nézzük meg a János evangéliumában, hogy valójában hogyan történik ez! Szintén nagyon jól ismert rész a Bibliából.

János 3,2–5.

2. Ez jöve Jézushoz éjjel, és monda néki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul; mert senki sem teheti e jeleket, amelyeket te teszel, hanem ha az Isten van vele.

Nikodémus, aki farizeus volt, aki Izrael nép tanítója volt, egy főember volt, fölismerte az Írások alapján Jézusban a Megváltóját, felismerte a Messiást.

3. Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.

4. Mondta néki Nikodémus: Míódon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-e?

Hát ez egy nagyon ostoba kérdésnek tűnik. Itt Jézus azt mondta, hogy bizony, bizony mondom néktek, ha valaki újjá nem születik, nem mehet be az Isten országába. Erre Nikodémus teljesen fölháborodott. Ugyanis a zsidóknak a Biblián kívül, a Tórán kívül van még más könyvük is, a Talmud. A Talmud nem a szentírás, de a Talmud az a könyv, ahova zsidó rabbik írnak. Írnak butaságokat, írnak igazságokat, és ebbe írják a hagyományaikat is. Kétféle Talmud van, az egyik a babiloni fogságtól kezdődően, Jézus koráig íródott, és van egy jeruzsálemi Talmud, amit a mai napig a zsidók mint szabályokat használnak. Tudjátok-e, hogy az újjászületés ismert volt már Jézus előtt is? Nem olyan formában, ahogy mi használjuk. Nem a szellemi újjászületésről van szó, hanem a jövevényeket, a pogányokat, prozelitákat, ahogy hívták, akiket befogadtak, az ő Talmudjuk előírja, hogy úgy kell kezelni, mint az újszülötteket. Mintha beleszülettek volna egy zsidó családba. Tehát nem pogányként kell kezelni, amikor befogadják őket. Innen származik Péter írása. Nikodémus is ismerte ezt a fajta újjászületést, amikor befogadnak, és ezért volt fölháborodva Nikodémus. Hát, hogy a csudába szülessék újjá? Hogyan menjek vissza anyám méhébe? Hát én már újjászületettebb nem lehetek, mint vagyok! Az anyám is zsidó, az apám is zsidó, hát hova szülessék még újjá? Ezért volt így fölháborodva Nikodémus. Itt adja meg neki Jézus a választ. Péter is írja a levelében, hogy mint újjászületett csecsemők, az igazi, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete. Tehát a zsidó kultúrában, a zsidó hagyományban már ismert volt az újjászületés, de nem a szellemi újjászületés. Itt Jézus elmagyarázza Nikodémusnak, olvasom tovább:

5. Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába.

Még egyszer: Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába. Itt a „víz” egy fogalom, egy szimbólum. A víz az életet jelképezi, és sokan azt

tanítják, hogy itt a Szent Szellem szimbóluma. Nem, bár van, hogy a Szent Szellem szimbólumaként használja az Ige, de itt az Igét jelképezi a víz. Tehát a víz – mint az Ige, és a Szellem. Mondja Jézus, hogy akik hisznek bennem, azoknak majd élő víznek folyamai ömlenek a belsejükből. Mi az élő víz, és mi a nem élő víz? A Biblia két fogalmat használ az Igére. Az egyik a logosz, ami az írott betű. Az írott betűt bárki el tudja olvasni. És van a rhéma, ami a kijelentett Ige, Isten Szelleme által felkent Ige. Mi kell, hogy történjen ahhoz, hogy valakinek a szelleme újjászülessen? Első dolog, hogy hallja az Igét. Milyen Igét halljon? Szellemmel felkent Igét. Mert a Szent Szellem teszi élővé, a Szent Szellem eleveníti meg az Igét, és a Szent Szellemmel felkent Ige ad belső bizonyosságot a bűnösnek, hogy ő elveszett. A Szent Szellem nem kárhoztatja a keresztényt, ezt hadd mondjam el nektek. Hanem mit mondott Jézus? Hogy el fog jönni az igazság Szelleme, és három dologban fogja megítélni a világot. Az első: bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem. Mi a bűn, ami miatt elkárhozik egy ember? Az, hogy nem hisz Jézusban. Ítélet tekintetében, hogy e világ fejedelme megítéltetett, tehát az ördög megítéltetett. Igazság tekintetében, hogy: Én az én Atyámhoz megyek. Ezt mondja Isten Igéje. Tehát valójában a Szent Szellem, aki bizonyosságot tesz. Ezért mondta Jézus, hogy minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embernek, még az is, hogyha valaki az ember fia ellen szól, de aki a Szellemet káromolja, annak sem ezen a világon, sem az elkövetkezendő világon nem bocsáttatik meg. Miért van ez? Az 1Korinthusban olvashatjuk:

1Korinthus 1,21.

21. Mert minekutána az Isten bölcsességében nem ismerte meg a világ a bölcsesség által az Istent, tetszék az Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse azokat, akik hisznek.

Ezért kell prédikálni az Evangéliumot, ezért kell hinniük az embereknek ahhoz, hogy üdvözljenek. Mert mi kell ahhoz, hogy valaki üdvözljön? Kegyelemből, hit által lehet üdvözlölni. A kegyelem Isten kedvezéséből, Isten jóságából, Isten ajándékából történik. De ahhoz, hogy Isten Szelleme élővé tudja tenni az Igét, látni kell, hogy született maga a Messiás, a Megváltó. Az Ige testté lett. Hogy lett testté? Úgy, hogy szűz Mária méhét a Szent Szellem beárnyékolta, és így vált élővé az Ige. Így lett testté az Úr Jézus, így lett testté az Ige, és Isten lakozék közöttünk. Tehát Isten Szelleme teremti újra a mi szellemünket.

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtetés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

1Péter 1,3.

3. Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az Ő nagy irgalmas-sága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való fel-támadása által,

Mi történt? Újonnan szülte a szellemünket. Tehát a szellemünk az, aki újjá van születve. Gondoljatok bele, hogy mi megértésük lehet az olyan embereknek, akik tagadják az ember hármasságát? Hogyan fogják ők megérteni az üdvösséget, amiről a Biblia világosan beszél? Ehhez az alaptétel az, hogy szellemi lények vagyunk, és a szellemünk van újjászületve. Egy új emberré lettünk. Mi a helyzet a másik két részünkkel? Mi a helyzet az elménkkal és a testünkkel? A szellemünkkel az égvilágon semmit nem tudunk foglalkozni, a Szent Szellem elpecsételt bennünket örökre. A szellemünkhöz soha többé az életben nem fér hozzá a bűn, nem fér hozzá a halál, mert a Krisztus él bennünk. Ezért mondja az 1János 4,17, hogy: Bizodalmunk van az ítélet napjához, mert ahogy Ő van, mi is úgy vagyunk ebben a világban. Ahogy Krisztus van a mennyben. El tud-e a Krisztus kárhozni? El tud-e a szellemed kárhozni? Én nem hiszek ebben. Hiszem, hogy van bűn, ami érintheti a testünket, érintheti az életünket, és hogy a bűn rossz befolyással van ránk. De nem a szellemünkre! Most nézzük meg, az 1Korinthus 15-ben van egy nagyon fontos kijelentés, amit meg kell értenünk.

1Korinthus 15,45.

45. Így is van megírva: Lőn az első ember, Ádám, élő lélekké; az utolsó Ádám életet adó Szellemmé.

3Mózes 17,11.

11. Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne lévő élet által szerez engesztelést.

Időzzünk el egy kicsit itt. A Biblia azt mondja, hogy vérontás nélkül nincs áldozat, nincs bűnöknek eltörlése. Az ószövetségi törvényrendszerben az állatoknak a vérét áldozták föl, a bikáknak, a bakoknak a vérét, és az állatokban lévő vér szerzett befedezést a nép bűneiért. Ezt az engesztelés napján a főpap mutatta be a Szentek Szentjében áldozatként, és akkor el lettek fedezve egy évre a nép bűnei. Olvassuk, hogy Jézus vére pedig örök engesztelő áldozat volt. Miért? Mert nem volt benne bűn. Ezzel kapcsolatban is nagy összefüggés van. Miért kellett Jézusnak szüztől születnie? Mert nem a bűnös, ádámí vérvonal által jött be a világra, Őbenne nem volt bűn. A bűnt nem a cselekedeteiddel szerzed meg, azt azzal szerzi meg mindenki, hogy megszületett. Mert mindannyian Ádámnak vagyunk a leszármazottai, mind Ádámnak a vérvonala vagyunk, és ez az eredendő bűn. Sokan azt gondolják, hogy ezt az eredendő bűnt majd lemossuk a vízzel, megkereszteljük a gyereket, és lemossuk róla az eredendő bűnt. Hazugság! Hazugság, mert a bűn benne van az ember természetében, benne van a szellemében. Ezért mondta Jézus, hogy: Újjonnan kell születnetek! Ha valakit leöntenek vízzel, attól nem fog újjászületni. Ahogy Kenneth Hagin tanította, a száraz ördögből nedves ördög lesz. Ez fog történni, mert a bűn az szellemi, és nem testi. Nyilván testi szinten manifesztálódik a bűnös természet, de a bűn az ember szellemében van.

Nézd meg Jézust! Ő büntelen volt. Ádám bukása óta egyetlenegy ember volt a világon fizikai testben, aki elmondhatta magáról, hogy büntelen. Benne nem volt bűn, mert Őbenne az isteni vér csörgedezett. Mondta, hogy majd jön a sátán, de nem talál bennem semmit. Nem volt benne semmije az ördögnek. Ezért kellett kifolynia Jézus vérének. Ha Jézust máshogyan végzik ki, mondjuk, fölakasztják, akkor van megváltás? Nincs megváltás! A zsidókat gyűlölik emiatt, hogy megölték Jézust. Hát, meg kellett ölniük, meg kellett halnia, ki kellett, hogy folyjon a vére. Ha a zsidók ezt nem teszik, akkor nincs megváltás. Mert akkor nincs kiontott szent vér. A kiontott szent vért vitte fel maga Jézus a mennyei Szentek Szentjébe, és ott mutatta be az örök áldozatot minden emberért. Ezért az Ő áldozatában lévő hit ad nekünk örök életet. Miben kell hinnünk, hogy örök életet kapjunk? Jézus Krisztus halálában, és az Ő feltámadásában. Tehát a vér a benne levő élet által szerez engesztelést. Mivel Jézus büntelen volt, éppen ezért az Ő vére az, ami tisztára mosott bennünket.

De nézzük csak meg, hogy vannak ostoba elképzelések az újjászületéssel kapcsolatban. Például a reinkarnációs elmélet. Ez teljesen emberi kitaláció! Hadd olvassak fel most az 1Korinthus 15-ből:

1Korinthus 15,35–44.

35. De mondhatná valaki: Míódon támadnak fel a halottak? és milyen testtel jönnek elő?

36. Balgatag! amit elvetsz, nem elevenedik meg, hacsak meg nem hal.

37. És abban, amit elvetsz, nem azt a testet veted el, amely majd kikél, hanem a pusztá magot, talán búzáét, vagy más egyébét.

Itt nagyon érdemes elgondolkodni a „pusztá mag” kifejezésen. Mit említ a Biblia magnak? Az Igét, hogy a magvető az Igét hinti.

38. Az Isten pedig testet ad annak, amint akarta, és pedig mindenféle magnak az ő saját testét.

Ha kukoricát vetsz, akkor nem fogsz búzát aratni. Amit vet az ember, azt is aratja. Ez egy örök törvény, ami szellemi értelemben is, és fizikai értelemben is igaz.

39. Nem minden test ugyanaz a test, hanem más az emberek teste, más az állatoké, más a halaké, más a madaraké.

Tehát nem létezik az, hogy meghal egy ember, utána elvettetik, és majd vízilóként fog fölkelni. Ezt tanítják reinkarnáció címszó alatt. Még olyan keresztények is vannak, akiktől azt hallottam, hogy „az előző életemben”. Ostobaság! Most vagy igaz az Írás, vagy nem igaz az Írás! Miben hiszel?

40. És vannak mennyei testek, és vannak földi testek; de más a mennyiek dicsősége, és más a földieké.

Igen, vannak lények, vannak szellemi lények.

41. Más a napnak dicsősége, és más a holdnak dicsősége, és más a csillagok dicsősége; mert csillag a csillagtól különbözik dicsőségre nézve.

42. Éppen így a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban;

43. Elvettetik gyalázatosságban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben.

44. Elvettetik érzéki test, feltámasztatik szellemi test. Van érzéki test, és van szellemi test is.

Jelenleg, akik eltávoztak Krisztusban, azok a szellemi testünkben vannak, várják a testük megváltását. Ugyanis a testünk Jézus Krisztus megváltásakor nem lett megváltva. Ami meg lett váltva, egyedül a szellemünk. Nem lett megváltva még az értelmünk sem. Nekünk kell foglalkozni vele, hogy a gondolatainkat, az elménket megújítsuk. Nekünk kell foglalkozni az érzéseinkkel, a hústest kívánságaival, hogy azt kordában tartsuk. Föl kell, hogy növekedjünk szellemileg. Mit jelent az, hogy fölnövekedjünk szellemileg? Az 1Péter levelében írva van: Mint a ma született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete. Itt sajnos történt egy behelyettesítő teológia. A behelyettesítő teológia az, amikor az ember nem Igével helyettesíti be, sőt nem azzal az Igével, ami kontextusban van az összes többivel, hanem a saját gondolataival. Született egy olyan állítás, hogy a szellemünk növekedik, mert a szellemünk született újjá. Ezzel az a baj, hogy nem igaz. Sehol nem támasztja alá az Ige. Mi is kaptunk ilyen tanításokat. Nem vádlásként mondom, sőt, én is vittem tovább ezt a tanítást. Meghallottam, és továbbadtam. De elkezdtem keresni az Igében, és azóta sem találom, hogy a szellemünk nő. Sehol nem találod az Igében! Jézusról írja két helyen, hogy erősödött szellemben, és növekedett szellemben. Mit jelent a szellemi növekedés? A szellemed ugyanolyan most is, és ugyanolyan lesz a mennyben is. Hogy tud a szellemed növekedni? Fölfújódunk, mint a léggömb? Én nem is értem, hogy ezt hogyan gondolták! A szellemünk tökéletes! Miért tökéletes? Isten miatt, mert Isten lakik benne. Hova tud Isten növekedni? Magyarázza ezt el nekem valaki!

Mit jelent tehát a szellemi növekedés? Azt jelenti, hogy a szellem van döntő befolyással az érzéseinkre, a gondolatainkra, és az akaratunkra. Ezt jelenti! Hogyan nő egy csecsemő? Még a zsidó kultúrában is, még Krisztus előtt is volt. Hogyan nő egy csecsemő? A szelleme nő? Nem. Mije nő egy csecsemőnek? A teste és az értelme. Meg kell, hogy értsük. Így tanultuk, így tanították, nem néztünk utána. Nagyon sok dolgot átvettünk, aminek nem néztünk utána. Nem az én igazam számít, és nem másnak az igazsága számít, hanem Krisztusnak az igazsága számít! Nem a hagyományok, nem a tradíciók adnak nekünk világosságot, hanem Isten Igéje. Kell, hogy legyen annyi alázat bennünk, mindannyiunkban, hogy amit rosszul tanítottunk, ki kell javítani! Utána kell nézni! A Biblia nem írja sehol – kutatom azóta is –, hogy az embernek növekedne a szelleme. A szellemünk tökéletes, benne él Krisztus. Gondolj bele! Hova tudna a szellemünk növekedni? Az elménkkal viszont baj van. Összhangba kell hozni Isten akaratával. A múlt heti tanítást megint csak tudom ajánlani, erről szólt. A gondolatainkról, és azoknak a megváltoztatásáról. A beszédünknek a megváltoztatásáról. Addig nem fog megváltozni az életünk, nem tudnak beteljesedni Isten ígéretei, ha mi az akaratunkat, a lelki részünket, a gondolatainkat nem hozzuk összhangba Isten akaratával,

Isten Igéjével. Amíg a mi látásunk nem Isten látása lesz. Ez nem egy egyszerű dolog, hanem elég bonyolultnak tűnő dolog.

Ahogy imádkoztam, gondolkoztam, és eszembe jutott egy kérdés: Istenem, hát miért belülről vezetsz minket, és miért nem kívülről? Ez miért ilyen bonyolult? Mert el kell csendesedni, hallani kell a szellemünktől. Miért nem lehet az, hogy odajön Isten, aztán szól nekünk, erőteljesen mondja, hogy: Eddig, és ne tovább! Vagy jobbra, vagy balra menjél! Ahogy imádkoztam, ahogy gondolkoztam, megértettem, és az Ige is alátámasztja, hogy a külső világunkban nem csak Isten Szelleme van, hanem létezik a gonosz is. Isten biztosan akar bennünket vezetni, és mivelhogy Isten Szelleme él bennünk, az Isten Szelleme bizonyosságot tesz a mi szellemünkkel együtt arról, hogy az Ő gyermekei vagyunk. És arról is, amit Isten Igéje mond. A bensőnkben, a szellemünkhöz nincs hozzáférése a gonosznak. Viszont a külső világunkból, az érzéki világunkból érheti bármelyik keresztényt, bármelyik embert a gonosz befolyása. Érheti Isten Szellemének a befolyása is.

Hogyan működik ez az egész? Mondtam az előbb, hogy egy bizonyos okból nagyon fontos rész a lelki részünk, mert jön az adás, folyamatosan jön az adás a szellemünkből. Isten Szelleme szól hozzánk belülről, és ez már Isten munkája bennünk. Szól hozzánk, és a kérdés az, hogy mi meghalljuk-e Isten hangját. Mi jön ezzel szembe? Jön a mi gondolatunk, jönnek az érzéseink, jönnek a látható dolgok, jönnek a külső körülmények, sőt, még a hústestünk is ad impulzusokat az érzelmünknek, még annak is ott vannak a kívánságai. Mit jelent ez, hogy szellemben növekedünk? Azt fogod tenni, ami döntő befolyással van rád. Ha döntő befolyással az van rád, amit látsz, akkor azt fogadod el igaznak. Mondjuk, egy beteg ember imádkozik, és mit látunk? Azt látjuk, hogy beteg. Azt látjuk, hogy problémái vannak, kihívásai vannak. Ezzel szemben mi az igazság? Az igazság pedig az, hogy Ő Krisztus sebeiben meggyógyult. Ez az elménknél egy nagy káosz. Mit mond az ördög? Na, látod! Nézd meg, hogy néz ki! Nézd meg: az Ige nem igaz, amit mondott! Hát nézd meg, hogy néz ki! Ettől még az Ige igaz! Kérdés az, hogy mit teszünk? Az azon múlik, hogy úgy gondolkodunk-e, úgy beszélünk-e, ahogy Isten Igéje beszél. Akkor Isten Igéjében erő van ahhoz, hogy azt a nem kívánt helyzetet megváltoztassuk. És ezért nem mindegy, hogy miben hiszel. Tud meg azt, hogy Isten ereje, Isten Szelleme benned van! Isten Szelleme bennünk van!

Efézus 2,1.

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt.

Isten miért nem az érzéseinken keresztül kommunikál velünk? Mert az érzéseink változnak. Az érzéseink változhatnak, de az Ige nem változik. Az igazság nem változik. Lehet, hogy ma jókedvűen ébredtél, lehet, hogy rosszkedvűen, ezek az érzések. De nem az érzéseink alapján állapítjuk meg az Istennel való kapcsolatunkat. Nem az érzéseim alapján döntöttem el, hogy Isten szeret engem, vagy nem szeret engem. Mit mond erről Isten Igéje?

1Korinthus 2,14.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

Ezért van rengeteg eltévelyedett keresztény, aki arról beszél, hogy mit érzek, mit látok, mit hallok. Istent nem innen ismerjük meg, hanem az Ő Igéjéből. A szellemed és az Ige tökéletes összhangban van. Az elménket kell összhangba hozni Isten Igéjével, és a szellemünkkel. Mi van azzal az emberrel, aki kezdő a hit útján? Kisebbségben van a szelleme az elején, mert az értelme nem újult meg, amikor befogadta Krisztust. A szokásai nem változtak meg, az érzései nem változtak, még a haja színe se változott meg, a teste sem változott meg, a test kívánságai sem változtak meg. És ezek mind a szellem ellen harcolnak. De ha a test cselekedeteit a szellemmel megöklöklitek, akkor éltek. Tudni kell, hogy Isten Szellem, mert akiket Isten Szelleme vezérel azok Istennek fiai, a Róma 8,14-ben olvassuk. A Szellem munkát végez bennünk. Hol végzi ezt a munkát? A szellemünkben. Ezek nagyon fontos részek, hogy erről megértést, kijelentést kapjunk. Meg kell érteni, hogy nem a testünk van

újjaszületve, nem az értelmünk, nem a lelkünk van újjaszületve, hanem a szellemünk. A szellemünkkel vagyunk kapcsolatban Istennel. Isten Szelleme bennünk él. Te vagy Istennek a temploma. Ő benned lakik, világosan tanítja az Ige.

Róma 8,1–2.

1. Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.

Mi ez a kárhoztatás? Meg kell érteni ennek a jelentését. A görögben megnéztem ezt a szót, és ez az elítélés, örökös kárhoztatás, örökös elítélés. Nincs már ítélete a szellemednek, mert a kereszten megítéltettünk Jézus Krisztussal, el vagy pecsételve az örök életre. És ha a szellemed eltávozik, akkor a gazdájához megy. Attól, hogy egy bűnt, egy vétket elkövetsz, a szellemed nem lesz újra a régi teremtés. Nem fog visszaváltozni. Nem fog kiköltözni belőle Isten Szelleme. Nem fog elmenni a szellemedből Isten Szelleme, mert örökre elpecsételt. Nem az első bűnig, hanem örökre!

2. Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.

Mi az, amit tett Isten Szelleme? Megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől. Nem a cselekedeteim végezték, hanem Isten Szelleme végezte az én szellememben. Mit végez még Isten Szelleme?

Róma 8,5–7. 13. 8–11.

5. Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak; a Szellem szerint valók pedig a Szellem dolgaira.

A test mit akar véghezvinni? Gondolj bele, hogy például fogyókúrázol, és meglátsz egy nagy tortát. Na, akkor ott mindjárt bajba kerültél! De mit mond a szellem? Nem, ellenállok neked, torta, ellenállok neked, hústest! És ha még sokat reklamálsz, akkor még reggelit sem kapsz! Tehát így tudunk ellenállni. A testünk megköveteli a maga jogait.

6. Mert a testnek gondolata halál; a Szellem gondolata pedig élet és békesség.

Hol van ez az élet? Benned van, szellem és békesség. Ez Isten gondolata. Ha nincs békességed, akkor vonulj vissza, és kezdj el szólni akár nyelveken!

7. Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti.

Ezért volt hatástalan a mózesi törvény, ezért nem tudta megváltoztatni az embereket, és ma sem képes rá. De Isten Szelleme benned van, benned munkálkodik, és hatással van a lelkedre és a testedre is. Ám az a helyzet a szellemünkkel, hogy belülről nem tudja közvetlenül megérinteni a testet, csak a lelkünkön keresztül. És ezért vannak, akik nem tudják elfogadni a gyógyulást, és visszautasítják. Ilyenkor Isten Szelleme nem erőszakos.

13. Mert, ha test szerint éltek, meghaltok; de ha a test cselekedeteit a Szellem által megöldöklitek, éltek.

Nézd meg, hogy Jézus lent volt Názáretben, és nem tudott csodát tenni, csak néhány beteget gyógyított meg. Miért? Az ő hitetlenségük miatt. Mert az elméjük elzárta Isten erejének az áradását. Ezért fontos az elme megújítása, hogy Isten Szelleme tudjon áradni.

8. Akik pedig test szerint élnek, nem lehetnek kedvesek Isten előtt.

9. Ti azonban nem test, hanem Szellem szerint éltek, ha ugyan az Isten Szelleme lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Szelleme, az nem az övé.

Itt megint az újjaszületésről van szó. Isten Szelleme bennem él. Isten Szelleme bennem lakik, bennem munkálkodik. Nézzük meg, mit végez még Isten Szelleme a bensőnkben:

10. Hogyha pedig Krisztus bennetek van, jóllehet a test holt a bűn miatt, a Szellem azonban életet ad annak a megigazultság miatt.

Ez a fizikai testünk holt most is a bűn miatt. Azért hal meg, azért betegszik meg, mert a testünk nem lett megváltva. Ez egy fizikai test. Majd meg lesz váltva ez is, tudjuk, várjuk a testünk megváltását. A bennünk levő Szellem életet ad, mert az isteni élet, az isteni erő árad a

szellemünkben az egész bensőnkben – ha az akaratunkkal, az értelmünkkel, az elménkkel, a gondolatainkkal nem írjuk fölül!

11. És ha annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által.

Itt most nem a feltámasztásról van szó, hanem arról, hogy a bennünk levő Szellem kiárad, és megeleveníti, élővé teszi a halandó testünket is. Mert mi áradt bennünk, amíg nem volt bennünk a Krisztus? Addig a bűn és a halál szellemi törvénye áradt bennünk. Kívülről, belülről, mindenhol ki voltunk téve az ellenség prédájának, most pedig Isten Szelleme lakik bennünk, aki képes volt arra, hogy Jézust föltámassza a halálból. Ha Ő képes volt arra, hogy Jézust a halálból feltámassza, akkor képes arra is, hogy életet adjon a te halandó tagjaidnak is. Ezért van, hogy amikor nyelveken imádkozunk, amikor megnyitjuk magunkat az Igének. Amikor az elménket, az értelmünket, az érzelmeinket, az akaratunkat átadjuk Istennek, és hagyjuk, hogy ez az isteni erő áradjon, aki egy személy, aki maga a Szent Szellem, Ő végzi a testünkben a munkát. És meggyógyul a test! Időleges ez is, mert egy idő után mindegy, hányszor gyógyultál meg, egy idő után el fogsz menni. Még Lázár is elment, akit Jézus föltámasztott. Meghalt Lázár is. Ez egy halandó test. Az 1Korinthus 15. írja: „Azt pedig állíthatom, atyámfiai, hogy test és vér nem öröklí az Istennek az országát”. A testünk arra alkalmas, hogy itt a földön ellegyünk pár tíz évig benne, de Isten gondoskodott egy jobbról.

Nyilván ennek a tanításnak nem értem a végére, hiszen ez egy akkora terület, egy akkora téma, hogy nem lehet befogni egyetlen tanításba. De meg kell értenünk, hogy a szellemünk van újjászületve. Mi új teremtetések vagyunk Jézus Krisztusban. Van lelkünk, tehát érzelmeink, akaratunk, gondolataink. Ezek azok, amit meg kell újítanunk Isten Igéjével, és alá kell vetnünk a tökéletes szellemünknek. Élünk egy fizikai testben, aminek szintén megvannak a kívánságai. Ez az, amivel kell foglalkoznunk, és ez egész életünk végéig így lesz. Egész életünk végéig az elme megújítása, és a hústestünknek az alávetettsége. Ezt meg tudjuk öldökölni, mert Isten nem csak mondja, hogy tedd meg, kiírta nekünk a kőtáblára, hanem odaadta hozzá a mennyei erőt is. Bennünk van Isten ereje, Isten Szelleme, aki által képesek vagyunk megtenni azokat a dolgokat, amit Jézus mondott. És még miután beteljesedünk Szellemmel, Isten Szelleme még rajtunk is van. Ez csodálatos, amikor alámerítkezünk!

Hiszem, hogy segített ez nekünk most. Hiszem, hogy Isten adott nektek kijelentést, megértést olyan dologról, ami esetleg eddig nem volt világos. Mindenesetre tudom, hogy nekem nagyon sokat segít, hogy tanulmányozom ezt a részt. Hálát adunk Istennek! Köszönjük az Ő kegyelmét! Most már nem csak beszélni fogjuk, hanem gyakorlatba is fogjuk ültetni, ahogy Pál apostol mondta, hogy az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hitető beszédeiben állott, hanem szellemnek, és erőnek a megmutatásában, hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.

Ezért azt fogjuk tenni, amit Jézus mondott: imádkozni fogunk értetek kézzelrátétellel, ti pedig hagyjátok áradni a testetekben Isten Szellemének erejét. Köszönjük az Ő kegyelmét! Hálát adunk Istennek! Dicsőség Jézus Krisztusnak!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.